

Det maa være andres Sag at forsvare Sproget. Jeg vil dog kun tillade mig at ytre en vis Tvivl om, at det altsammen kan falde paa Lovforslagsstillereens Skæppe. Der er dog vist meget af det, der er udhævet her af den ærede Taler, som er fremkommet ved Trykningen, i Rigsdagsbureauet. Det skal jeg umiddelbart lade ligge. Hvad de øvrige, mere indgaaende Bemærkninger, der ere gjorte i sproglig Henseende, angaar, saa vilde det jo være heldigt, om det kommende Udvalg blandt sine Medlemmer maatte se optaget netop Taleren, af hvein vi da kunde vente sproglige Forbedringer, men at de Forbedringer, der saaledes kunde komme Lovforslaget til Gode, kunde blive saa udstrakte, som den sidste ærede Taler har givet os Udset til, tror jeg nu ikke. Der er forfælske af hans reelle Indvendinger, som jeg paa ingen Maade kan give mit Bifald. Jeg tror f. Eks. ikke, at det er rigtig fortaet, naar han mener, at det, at der flere Gange i dette Lovforslag som i saa mangfoldige andre lignende Lovforslag er henvist til Afgørelse af Inderrigsministeren, er noget, man kunde komme ud over ved at give udsørligere Bestemmelser. Det er min Overbevisning, at der netop er mange Tilfælde i denne Lov og i mange andre beslægtede Love, der maa afgøres af administrativt Vej, uden at det i allermindste Maade kan siges at være et Indgreb i Lovgivningsmagtens Kompetence eller Omraade, og det fordi de vedrøre Forhold, der ere af vækklende Natur, og hvor Bestemmelse maa tages snart paa den ene og snart paa den anden Maade, netop i hele Befolkningens Interesse. Naar der af den sidste ærede Taler og af flere er gjort Indvending imod, at man fastholder den gamle Bestemmelse om de 4 Maaneders Ophold som Grundlag for Skattepligten, er det jo en gammel Strid, og de Indvendinger, der ere gjorte, ere Udslaget af den Strid, som meget længe har været oppe, egentlig en Strid mellem Købstad- og Landkommuner. Naar det særlig af den ærede sidste Taler er sagt, at det er urigtigt, at man vil anføre, at der er en Mangfoldighed af Kommuner, for hvem denne Sag, nemlig at fastholde de 4 Maaneders, vilde være af meget stor Betydning, saa vil jeg dog tillade mig at gøre opmærksom paa, at naar der, som han selv siger, er en Mængde Kommu-

ner, hvor Spørgsmaalet slet ikke kommer op, fordi Befolkningen er stationær, ikke flytter bort, men bliver ganske rolig under det Skatteomraade, hvor de en Gang ere, saa ere disse Kommuner jo helt ude af Betragtning, de komme ikke med under Overvejelser i denne Retning, men vi skulle have de 4 Maaneders eller gaa tilbage til 3 eller ga lavere ned. Det er kun i Henseende til de Kommuner, hvor der virkelig er en Ud- og Indvandring, at Spørgsmaalet kommer op; og naar man kun tager disse sidstnævnte Kommuner med, saa er det, at den Bemærkning rammer godt nok, at for de fleste Kommuner vil det have sin Interesse at beholde de 4 Maaneders. Jeg vil ikke tale om, at herunder falde alle Købstæder, men herunder falder ogsaa den største Købstadkommune her i Landet, Kjøbenhavn. Jeg kan saa overordentlig godt forstaa, at den ærede sidste Taler holder paa et mindre Spatium, 3 Maaneders, eller et endnu mindre, 2 Maaneders — ja, han nævnedes endogsaa en Maaned. Det er jo Landliggerne, han vil have beskattet, og det kan man paa en vis Maade finde rimeligt for den, der skal være Tolk for en til Kjøbenhavns Omgivelser hørende Kommune. Men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at naar det er sagt, at det kan være Landkommunerne og Landet ligegyldigt, hvilket Spatium der er sat — 4 Maaneders eller et andet — er det netop nogle af de største Skatteydere, jeg kan gerne sige det rent ud, de største Godsejere, der flytte til Kjøbenhavn, som man helst maatte se at beholde som Skatteydere, og dette sker bedst ved kun at tage 4 Maaneders Ophold som en gyldig Grund til at drage dem ind under Beskatningen i Kjøbenhavn. Skulde man have et mindre Tidrum af færre Maaneders, vil der ogsaa blive færre Godsejere at beskatte, eller rettere sagt, man vil miste en Indtægt paa Landet, og der vil blive mange flere ramte ved de fortløbende Ophold i Kjøbenhavn. Jeg holder derfor fremdeles paa de 4 Maaneders, som nu er en gammel Bestemmelse her i Landet, og som man har befunden sig vel ved. Ved at man fastholder de 4 Maaneders, kommer der ogsaa langt færre Sager ind under Afgørelse efter de ny Opgørelser, og det har dog ogsaa sin Fordel, at man ikke mangfoldiggør de Tilfælde, hvor der opstaar Tvist, og hvor der